



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De condescentione patrum spiritualium circa fratres. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

scilicet cibaria, virgam & onus. Virgam & onus duplicat, cibaria autem dimidiant: de his habetur Eccles. 33. Cibaria virga & onus asino, &c. ¶ Decima est, q̄ ipsi se perfectos nō aestimant, nisi magistrum iuvm Christum excedant, cum scriptū sit Luc. 6. Perfectus omnis erit si sit sicut magister eius. Constat cuilibet fideli Christum perfectissimum fuisse, & tamen comedeat & bibebat mediocriter. ¶ Undecima est, q̄ ipsi credunt se ipsos esse sanctos nō posse, nisi prius fuerint homicidæ. Si ille qui auferret victum alicui quo victurus esset per annū homicida reputaretur: Quantum magis ille qui nimis ieiuniis & afflictionibus efficit vt decem annis citius moriatur quam esset moriturus? ¶ Duodecima stultitia est, q̄ quum ipsi alius boni sint, & caueāt à nocuimento omnium: tamen sibi ipsi mali sunt & immiseri-cordes. Sed qui sibi nequam, cui bonus? Eccles. 14.

De malis que faciunt delicata cibaria.

CAP. IIIII.

Sciendum est, q̄ in cibis qui sumuntur valde timenda est delectabilitas, quia frequenter nimis sumitur de cibis delectabilibus. Præterea, cōsolatio in cibis delectabilibus, quādoq; prohibet hominem à diuina cōsolatione. Secundum Bern. Nimis delicata est diuina cōsolatio, quæ non datur admittētibz alienam. Sed si quis in cibos quos sumit in quātitate & in ardore caueat, & creatori de creaturis quas sumit gratias agat, non solū absq; peccato, sed etiā meritorie potest sumere de cibis illis quantum necesse est ad sustentationem corporis sui. Deus enim creauit cibos ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, 1. ad Timot. 3. Et vt breuiter dicam, sic debemus habere corpus sicut ægrum comedentem, cui multum volenti inutilia sunt neganda, vtilia verò etiam nolenti sunt ingerenda.

De condescensione patrum spiritualium circa fratres. CAP. V.

ET notandū q̄ sicut apud religiosos viros præcipue oportet nouitios cauere ab indisereto feruore: sic oportet patres spirituales cōdescendere fratribz quandoque. Vnde legitur de beato Antonio, q̄ quidam venator vidit eum gaudere cū fratribz suis, & displicuit ei. Cui Antonius volēs ostendere, quòd quandoq; oporteret eum condescendere fratribz, ait: Pone sagittam in arcu, & trahere. Et fecit sic. Et rursus dixit, Trahe. Et traxit. Et rursus, Trahe, dixit, Et respōdit sagittarius: Si supra mensuram traxero, frāgetur arcus. Et respondit Antonius: Ita est de opere Dei, si supra mensuram tendimus, fratres deficiunt. Expedi ergo aliquādo laxare rigorem. Simile est de chordis citharæ, quæ si parum tendantur, raucè sonant: si nimium, rumpuntur.

tur: si moderatè, dulcem sonum reddunt. Impetus animi obice inuento intumescit: ideo aliquid libertatis cōcedendum est interdum fratribus, ne sicut accidit in doliis ferratis, circuli in eis rumpantur, & fundus exiliat. Castanea nō incisa in igne posita, aut crepat au exilit. Dicitur etiam q̄ terrā morus fiat ex multis vaporibus in visceribus terræ meatum non habentibus: ideo oportet homines ab hominibus non nimis coartati, imò aliquis locus relinquendus est gratiæ Dei & libertati arbitrij.

TRACTATUS VI. de Superbia.

Quare vitia sic ordinentur, & de radicibus vitiorum. Et de ordine dicendorum de Superbia.

PARS I.

DICTO de vitio Gulæ, Luxuriæ, Avaritiæ, & Acediæ, dicendū est de tribus vitiis sequentibus, scilicet vitio superbiæ, inuidiæ & iræ. Cuius ordinis ratio sic potest manifestari. Sicut virtus secundā Aug. amor est ordinatus: sic vitiū est amor inordinatus. Amor verò duab' de causis potest esse inordinatus. Est enim inordinatus si sit amor mali. Licet etiā amor boni sit, est tamen inordinatus si sit nimius vel nimis parvus: & hoc secundum duas species bonorū: quædam autē bona sunt parua, scilicet temporalia seu corporalia: quædam verò magna: vt sunt bona gratiæ & bona gloriæ. Bona verò gratiæ intelligimus ipsam gratiā & opera meritoria. Amor ergo magni boni inordinatus est, si sit paruus. Et talis amor videtur esse radix in vitio acediæ. Acedia enim videtur esse paruus amor magni boni: vnde & tepiditas vocatur. Amor vero parui boni inordinatus est, si sit nimius. Et iste amor videtur esse radix in vitio gulæ, luxuriæ, & avaritiæ. Et diuersificatur amor iste, q̄ bona parua amari possunt quo ad dñm seu possessionē, vel quo ad vsū delectabilē. Primo modo amat ea auar'. Secūdo modo gulosus & luxuriosus. Vitiū verò gulæ & luxuriæ in hoc differūt: q̄ vitiū gulæ est amor inordinatus delectationis, qui est secundū gustū. Vitium verò luxuriæ est amor præcipuè illius delectationis quæ secundum tactū est. Amor verò qui est inordinatus, eò q̄ est amor mali, videtur posse distingui in amorē proprii mali & alieni mali. Sed quia nullus propriū malū amat inquantū tale: sed quādoq; ideo, q̄ æstimat illud esse bonū corpori, ideo tantū alieni mali amor radix est in tribus vitiis quæ sequūtur. Et diuersificatur per hoc q̄ in superbiæ peccato est amor proprii boni cū alieno malo. Amat enim superbus sui exaltationē, & proximi deiectio